

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Devarim

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 594 [1833 oder 1834]

וניזאה תריש תביתכ תרות

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8969

צורת כתיבת שירת האזינו

בראש עמוד

ואעידה בם את השמים ואת הארץ כי ידעתי
אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
כאחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם וידבר משה באוני כל
קהל ישראל את דברי השירה והואת עד חמס

פ ש"ש

האזינו השמים ואדברה	ותשמע הארץ אמרי פי
יערף כמטר לקחי	תזל כמל אמרתי
כשעירם עלי דשא	וכרביבים עלי עשב
כי שם יהוה אקרא	הבו גדל לאלהינו
הצור תמים פעלו	כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול	צדיק וישר הוא
שחת לו לא בניו מומם	דור עקש ופתלתל
ה ליהוה תגמלו זאת	עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך	הוא עשך ויכננך
זכר ימות עולם	בינו שנות דר ודר
שאל אביך ויגדך	זקניך ויאמרו לך
בהנחל עליון גוים	בהפרידו בני אדם
יעב גבלת עמים	למספר בני ישראל
כי חלק יהוה עמו	יעקב חבל נחלתו
ימצאהו בארץ מדבר	ובתהו ילל ישמן
יסבכנהו יבוננהו	יצדנהו כאישון עינו
כנשר יעיר קנו	על גוזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו	ישאהו על אברתו
יהוה בדד ינחנו	ואין עמו אל נכר
ירכבהו על במותי ארץ	ויאכל תנוכת שדי
וינקהו דבש מסלע	ושמן מחלמיש צור

שירת האזינו

עם חלב כרים	המאת בקר וחלב צאן
עם חלב כליות חטה	ואילים בני בשן ועתודים
וישמן ישרון ויבעט	ודם ענב תשתה חמר
וימש אלוה עשהו ^{קדש}	שמנת עבית כשית
יקנאהו בזרים	וינבל צור ישעתו
יזבחו לשדים לא אלה	בתועבת יכעיסהו
חדשים מקרב באו	אלהים לא ידעום
צור ילדך תשי ^{יוד של}	לא שערום אבתיכם
וירא יהוה וינאץ ^{תשיזעירא}	ותשכח אל מחללך
ויאמר אסתירה פני מהם	מכעם בניו ובנתיו
כי דור תהפכת המה	אראה מה אחריתם
הם קנאוני בלא אל	בנים לא אמן בם
ואני אקניאם בלא עם	בעסוני בהבליהם
כי אש קדחה באפי	בגוי נבל אכעיסם
ותאכל ארץ ויבלה	ותיקד עד שאול החתית
אספה עלימו רעות	ותלהט מוסדי הרים
מזי רעב ולחמי רשף	חצי אכלה בם
ושן בהמת אשלח בם	וקטב מרירי
מחוץ תשכל חרב	עב חמת זחלי עפר
גם בחור גם בתולה	ומחדרים אימה
אמרתי אפאיהם	יונק עם איש שיבה
לולי כעס אויב אגור	אשכיתה מאנוש זכרם
פן יאמרו ידנו רמה	פן ינכרו צרימו
כי גוי אבד עצות המה	ולא יהוה פעל כל זאת
לו חכמו ישכילו זאת	ואין בהם תבונה
איכה ירדף אחד אלף	זבינו לאחרייתם
אם לא כי צורם מכרם	ושנים יניסו רכבה
כי ולא כצורנו צורם	ויהוה הסגירם
כי מגפן סדם גפנם	ואיבינו פלילים
ענבמו ענבי רוש	ומשדמת עמרה

שירת האזינו

אשכלה מררת למו	חמת תנינים ינם
וראש פתנים אכור	הלא הוא כמס עמדי
חתוב באוצרתי	לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם	כי קרוב יום אידם
וחש עתדת למו	כי ידן יהודה עמו
ועל עבדיו יחנחם	כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב	ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו	אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסיכם	יקומו ויעורכם
יהי עליכם סתרה	ראו עתה כי אני הוא
ואין אלהים עמדי	אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא	ואין מידי מציל
כי אשא אל שמים ידי	ואמרתני הי אנכי לעלם
אם שנותי ברק חרבי	ותאחז במשפט ידי
אשים נקם לצרי	ולמשנאי אשלם
אשכיר חצי מדם	וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה	מראש פרעות אויב
הרנינו גוים עמו	כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו	וכפר אדמתו עמו

פ"ש"ש

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם

בשם אחת מכל שיטות השירה לא יחס הכותב באמצע פסוק משיעור סחומה ואם שנה פסוק וגם לזה ברראשי השיטין שלא לשנו' אפילו אחת מהנה: גם כ"ל לפניה ולאחריה שיטה שלימה פנוי, וזאת השירה תהי' לעד לכתוב: